

ЮВІЛЕЇ ТА ПОДІЇ

© Чемич М.Д., Васильєва Н.А., 2011
УДК 616.9.(063)

ПЕРШИЙ КОНГРЕС ЄВРО-АЗІЙСЬКОГО ТОВАРИСТВА З ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ

З 1 по 3 грудня 2010 р. у м. Санкт-Петербург відбувся Перший Конгрес Євро-Азійського товариства з інфекційних хвороб (ЄАТІХ), організований Євро-Азійським товариством з інфекційних хвороб, Комітетом з охорони здоров'я уряду Санкт-Петербурга. В організаційний комітет увійшли провідні вчені із різних країн: почесним головою був академік РАМН професор Покровський В.І. (Росія), головою – академік РАМН професор Лобзін Ю.В. (Росія). Співголовили професори Алшинбаєва Г.У. (Казахстан), Амброзайтис А. (Литва), Андрейчин М.А. (Україна), Ахмедова М.Д. (Узбекистан), Семенов В.М. (Білорусь). До складу організаційного комітету також увійшов ряд визначних вчених-інфекціоністів з України.

У Конгресі взяло участь понад 150 представників Росії, Республіки Білорусь, України, Казахстану, Литви, Молдови, Киргизстану, Узбекистану та інших країн. До складу делегації з України, яку очолив президент Асоціації інфекціоністів України член-кор. НАМНУ професор М.А. Андрейчин, увійшли професори Чемич М.Д. (СумДУ), Руденко А.О. (КНДІЕІХ), Чабан Т.В. (ОДМУ), Васильєва Н.А. (ТДМУ), Чернишова Л.І. (КМАПО), Бережнов В.В., науковці Виговська О.В., Борщов С.Г., Трихліб В.І. та ін. Було зроблено біля 90 доповідей.

Робота Конгресу розпочалась з організаційних зборів, на яких академік РАМН професор Ю.В. Лобзін доповів про роботу, здійснену з організації ЄАТІХ, а відповідальні секретарі оргкомітету – доценти В.М. Волжанін і М.Ф. Лебедєв – про проблеми з юридичної реєстрації цього товариства, його статут, емблему та склад і заклали представників інших країн, які ще не увійшли до ЄАТІХ, приєднатися до цієї організації.

У пленарному засіданні були заслухані доповіді видатних вчених. В.П. Сергієв (Москва) наголосив про загрозливу епідемію ускладнень малярії та вірусних гарячок на півдні Європи і Росії у зв'язку з розповсюдженням їхніх відомих та нових переносників. Франко де Роза (Італія) розповів про сучасні аспекти інфекційних хвороб в Італії; звернув увагу присутніх на загальну для усіх країн проблему – не треба доручати діагностику і передавати лікування інфекційних хворих лікарям інших спеціальностей, бо від цього страждають як самі хворі (відсутність специфічної терапії, диспансеризації), так і оточуючі (не проводяться протиепідемічні заходи, специфічна профілактика).

Цікавою була доповідь М.А. Андрейчина (Тернопіль) «Біоетичні та духовні основи медичної допомоги інфек-

ційним хворим». Доцільність її продиктована актуальними проблемами, що склалися в медицині в Україні і на післярадянському просторі в нових історичних умовах. Інфекційні хвороби найчастіше уражають саме бідні верстви населення, а розшарування суспільства на дуже багатих і дуже бідних посилюється; досі немає державної програми зі зниження шкоди від інфекційних хвороб. Повільно, але неухильно збільшується сектор приватної медицини, який бере на себе надання допомоги інфекційним хворим, не витримуючи ряд вимог проти епідемічного характеру. Викладені основні принципи біоетики в діяльності лікаря. Зазначено, що переважна кількість лікарів не володіють методом емпатії – співпереживання або відчуттів іншої особи, що веде до кращого порозуміння. Як приклад, наведено перелік біоетичних проблем при ВІЛ-інфекції, який складається з клінічних, клініко-соціальних та соціальних аспектів. Обговорено поняття «ноетики». Підкреслено історичне значення високодуховних лікарів і ченців – таких, як святий Пантелеймон і Агапіт Печерський. Повернуто із забуття в Україні ім'я святого Роха. Закінчив свою доповідь М.А. Андрейчин наступним: «Ми впевнені, що наука і духовність – два крила небесного птаха, що несе людство в краще майбутнє».

К.В. Жданов (Санкт-Петербург) доповів про досвід взаємодії та перспективи співпраці військових і цивільних інфекціоністів. Доповідь В.В. Рассохіна (Санкт-Петербург) була присвячена вторинним і соматичним захворюванням, які розвиваються на фоні ВІЛ-інфекції/СНІДу, обговорювались питання необхідних скринінгових досліджень і подальшої лікувальної тактики. ВААРТ значною мірою зменшує пошкодження, що спричинює ВІЛ-інфекція, сприяє зниженню захворюваності та смертності, однак необхідно знаходити розумний баланс між користю від ВААРТ та її токсичними ефектами.

М.М. Климко (Санкт-Петербург) навів сучасні рекомендації з діагностики і лікування інвазивних мікозів, зокрема у ВІЛ-інфікованих пацієнтів. Діагностика ґрунтується як на стандартних мікробіологічних методиках, так і на визначенні специфічних антигенів у крові та лікворі. Доповідач звернув увагу на те, що стартова терапія повинна починатись з вориконазолу та каспифунгіну з подальшим переходом на флюконазол у високих дозах.

В.І. Кожокару (Молдова) доповів про власний досвід та підходи до інтенсивної терапії тяжких форм пандемічного грипу у вагітних.

Наступні засідання відбувались у режимі секційних та у вигляді «круглих столів», причому одночасно в трьох різних приміщеннях, так що вдалось охопити далеко не все цікаве.

На сателітному симпозиумі, присвяченому оптимізації Календаря щеплень, з доповідями виступили С.М. Харит (Санкт-Петербург), Л.І. Чернишова (Київ), Т.В. Черняєва (Санкт-Петербург), М.П. Костинів (Москва), а також поза програмою – головний педіатр МОЗ України В.В. Бережнов. Наголошувалось на правових та етичних моментах вакцинації, створенні колективного імунітету, безпечності вакцин, використанні комбінованих вакцин, обговорювались переваги вакцин з безклітинним кашлюковим компонентом, Пентаксим, Пневмо-23.

Окреме засідання було присвячено питанням імунодіагностики та імунотерапії при інфекційних захворюваннях. У доповіді Н.Б. Серебряної (Санкт-Петербург) були представлені доімунні (нормальна мікробіота) та імунні фактори захисту, роль інтерферонів I типу, апоптозу, наведено клінічні та лабораторні ознаки імунної дисфункції. В.М. Семенов (Вітебськ, Білорусь) розповів про імунопрепарати різного походження, механізми їх дії, показання та методики їх застосування у певних клінічних ситуаціях. Доповідь В.К. Козлова (Санкт-Петербург) була присвячена імуноорієнтовній терапії інтерлейкіном-2. Н.В. Скрипченко (Санкт-Петербург) доповіла про сучасні технології діагностики та лікування нейроінфекцій у дітей.

Доповіді І.Г. Германенко (Мінськ, Білорусь) і Р.Х. Бегайдарової (Караганда, Казахстан) були присвячені клініко-епідеміологічному обґрунтуванню заходів профілактики грипу та РС-інфекції і невідкладній терапії при ГРВІ у дітей, Т.В. Сологуб (Санкт-Петербург) – противірусній та імуномодуючій терапії грипу, В.О. Ісакова (Санкт-Петербург) – сучасній фармакотерапії герпесвірусних інфекцій.

Паразитарним захворюванням людини було присвячено 2 засідання. Зацікавила учасників Конгресу доповідь М.Д. Чемича (Суми) «Клініко-епідеміологічна характеристика сучасного опісторхозу», про що свідчило жваве обговорення після її завершення. Автор наголосив на важливості і актуальності проблеми, адже в Україні другий за величиною осередок опісторхозу, де рівень інвазованості населення коливається у межах 10-80 %, а на Сумщині показник захворюваності найвищий (34,6 на 100 тис. населення). Сучасні підходи до терапії хронічного опісторхозу із застосуванням індукторів інтерфероногенезу навели Г.Г. Імамбаєва, Г.У. Алшинбаєва (Астана, Казахстан). О.Я. Адоева і співавтор (Санкт-Петербург) провели аналіз захворюваності на ехінококоз у деяких регіонах Російської Федерації, А.З. Кутманова (Бішкек) – паразитарних хвороб (гельмінтозів) у Республіці Киргизстан, В.Я. Бекиш (Вітебськ,

Білорусь) доповідав про клініко-епідеміологічні особливості нематодозів і методи їх терапії у Білорусі. Дуже цікавою і несподіваною, яскравою, барвисто ілюстрованою була доповідь Е.А. Чернікової і В.П. Сергієва (Москва) про «Паразитарне божевілля чи модулювання паразитами поведінки своїх хазяїв». С.С. Козлов (Санкт-Петербург) доповідав про лабораторну діагностику паразитозів і пов'язані з нею міфи сучасності. А.М. Аллахвердієв (Туреччина) представив мікрокультуральний метод діагностики лейшманіозу. Поза програмою Н.А. Васильєва (Тернопіль) у доповіді «Особливості діагностики та лікування лямбліозу при алергічних дерматитах» довела ефективність включення протипаразитарної терапії у комплексне лікування поєднаної патології. Розроблений новий підхід до діагностики лямбліозу з використанням вітаміну В₁₂.

На двох секціях з вірусних гепатитів були представлені доповіді Є.В. Есауленко (Санкт-Петербург) «Етіотропна терапія цирозів печінки вірусної етіології», Н.В. Дунаєвої (Санкт-Петербург) «Морфогенез ЦП вірусної етіології», Е.Р. Манапової (Казань) «Досвід противірусної та імунокоригуючої терапії ХГС». Про досвід застосування мезенхімальних стовбурових клітин у лікуванні вірусного ЦП доповів В.М. Циркунов (Гродно, Білорусь), можливості трансплантації при ЦП – О.А. Герасимова і співавтор (Санкт-Петербург).

На Конгресі розглянуті також питання:

- проблем фіброзу при вірусних захворюваннях печінки;
- етіотропної терапії тяжких інфекцій в епоху глобального розповсюдження резистентності збудників;
- проблем гострих кишкових інфекцій;
- нейроінфекцій;
- бактеріальних інфекцій;
- клішових інфекцій.

За результатами роботи Конгресу ухвалено рішення та рекомендації, зазначено, що проведення наступного Конгресу відбудеться у 2012 р.

Матеріали Конгресу опубліковано в «Журналі інфектології». – 2010. – Т. 2, № 4.

Член-кор. АМН проф. М.А. Андрейчин і проф. М.Д. Чемич відвідали НДІ Грипу Північно-Західного відділення РАМН, Національний центр ВООЗ з грипу, де ознайомилися з напрямками роботи. При зустрічі з директором інституту академіком РАМН Кисельовим О.І. йшла мова про подальшу наукову співпрацю з Тернопільським державним медичним університетом ім. І.Я. Горбачевського та Сумським державним університетом. З цієї метою будуть укладені угоди про співробітництво.

*Проф. М.Д. Чемич (Суми),
проф. Н.А. Васильєва (Тернопіль).*

Отримано 30.01.2011 р.